

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Cb/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121337718
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:6121337718.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v obchodnej veci žalobcu: ALD Automotive Slovakia s.r.o., Panónska cesta 47, 851 04 Bratislava - Petržalka, IČO: 47 977 329, právne zastúpeného: JUDr. Juraj Gabriško, Cukrová 14, 811 08 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 42 181 020, proti žalovaným: 1/ Sv. Kozma n.o., Nám. Čsl. Arm. 455/25, 086 33 Zborov, IČO: 45 738 939, právne zastúpenému: JUDr. Ivan Savčák, Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42 230 080, 2/ A. B., nar. X.XX.XXXX, C. XXX/XX, XXX XX D. - B., o zaplatenie 1 765,08 Eur s príslušenstvom, v časti o zaplatenie 997,16 Eur a príslušenstva t a k t o

rozhodol:

- I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu 840,54 Eur spolu s
- úrokom z omeškania vo výške nad 9 % ročne až do výšky 0,03 % denne zo sumy 383,96 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia a zo sumy 383,96 Eur od 20.3.2020 do zaplatenia,
  - úrokom z omeškania vo výške 0,03 % denne zo sumy 227,34 od 1.6.2021 do zaplatenia, zo sumy 151,20 Eur od 15.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 360,- Eur od 15.5.2020 do zaplatenia a zo sumy 102,- Eur od 30.6.2020 do zaplatenia a
  - paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 160,- Eur,
- to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu 6.5.2021 Okresnému súdu v Banskej Bystrici pôvodne domáhal od žalovaných v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 1765,08 Eur, úroku z omeškania vo výške 0,03 % denne zo sumy 385,96 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia, zo sumy 383,96 Eur od 20.3.2020 do zaplatenia, zo sumy 383,96 Eur od 22.4.2020 do zaplatenia, zo sumy 151,20 Eur od 15.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 360,- Eur od 15.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 102,- Eur od 30.6.2020 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 240,- Eur ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že 22.5.2015 ako leasingový prenajímateľ uzavrel so žalovaným v 1. rade ako leasingovým nájomcom nájomnú zmluvu full service leasing č. 140006972 (ďalej len „nájomná zmluva“) na automobil zn. Peugeot Partner 1.6 HDI 68kW Active (ďalej len „predmet leasingu“). Neoddeliteľnou súčasťou nájomnej zmluvy boli Všeobecné zmluvné podmienky full service leasingu all-inclusive (ďalej len „VZP“) verzia 11/2013, ktoré žalovaný v 1. rade podpísal v rovnaký deň ako zmluvu. O odovzdaní

predmetu leasingu bol so žalovaným v 1. rade dňa 29.05.2015 spísaný Protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu. V rovnaký deň ako bola podpísaná predmetná zmluva so žalovaným v 1. rade, podpísal žalovaný v 2. rade, A. B., ktorý bol štatutárnym orgánom žalovaného v 1. rade, ručiteľské prehlásenie podľa §§ 303-312 Obchodného zákonníka. V ňom prevzal na seba záväzok uhradiť všetky pohľadávky žalobcu voči žalovanému v 1. rade z titulu nájomnej zmluvy č. 140006972, a to vrátane zmluvných pokút, úrokov z omeškania a ostatného príslušenstva. Tvrdil, že žalovaný v 1. rade sa so zaplatením leasingových splátok opakovane dostal do omeškania a to neuhradením leasingových splátok splatných od februára do apríla 2020. Preto v zmysle bodu 7.2.1 VZP dňa 30.6.2020 pristúpil k výpovedi nájomnej zmluvy ku dňu 15.4.2020, vo výpovedi zmluvy upovedomil žalovaného v 1. rade o výške nesplatenej istiny a vyzval ho na úhradu dlžnej čiastky 1 765,08 Eur. Tvrdil, že táto výpoveď bola žalovanému v 1. rade opakovane doručovaná poštou a prevzatá 24.4.2021, no k úhrade dlžných leasingových splátok a ostatných nákladov, ktoré boli vyúčtované faktúrou č. 005-02863/20 na splátku nájomnej zmluvy za obdobie 02/2020 v sume 383,96 Eur, faktúrou 005-04505/20 na splátku nájomnej zmluvy za obdobie 03/2020 v sume 383,96 Eur, faktúrou 005-06122/20 na splátku nájomnej zmluvy za obdobie 04/2020 v sume 383,96 Eur, faktúrou 042-00348/20 za prenájom náhradného vozidla v sume 151,20 Eur, faktúrou 042-00350/20 za náklady spojené s odobratím vozidla v sume 360,- Eur a faktúrou 042-00512/20 za vypracovanie znaleckého posudku v sume 102,- Eur nedošlo. K uplatneniu nároku na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 240,- Eur za (t.j. každú uplatnenú faktúru) poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.05.2017 sp. zn. 31/Cob/57/2016 a rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.04.2016, sp. zn. 15Cob/112/2015, v zmysle ktorých prináleží veriteľovi nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za každú uplatnenú faktúru.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 38Up/547/2021 z 21.5.2021, proti ktorému podali obidvaja žalovaní v 1. a 2. rade odpor. V zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa podaním odporu považuje platobný rozkaz za zrušený (uvedené neplatí, ak bol odpor odmietnutý).

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný v 1. rade uviedol, že uznáva iba nárok vyúčtovaný faktúrou č. 005-02863/20 na splátku za obdobie 02/2020 v sume 383,96 Eur a faktúrou 005-04505/20 na splátku za obdobie 03/2020 v sume 383,96 Eur. Nárok vyúčtovaný faktúrou č. 005-06122/20 na splátku za obdobie 04/2020 v sume 383,96 Eur neuznal z dôvodu, že zmluvný vzťah medzi ním a žalobcom neskončil výpoveďou podľa bodu 7.2 VZP ale uplynutím doby podľa bodu 7.5 VZP ešte k 28.03.2020 v zmysle Dodatku ku zmluve o nájme hnuteľnej veci zo 7.1.2020. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade ešte 26.3.2020 v súvislosti s blížiacim sa dňom skončenia zmluvného vzťahu žalobcu žiadal e-mailom o uvedenie informácie, kde môže auto odovzdať. Z dôvodu protipandemických opatrení spojených s vírusom COVID-19, žalobca určil termín odovzdania vozidla až k 15.4.2020, no skutočnosť, že žalobca nemohol prevziať vozidlo ku dňu skončenia zmluvného vzťahu, t. j. najneskôr k 28.3.2020, ale až k 15.4.2020 nemôže byť pričítaná na ťarchu žalovaného, pretože ten bol pripravený vozidlo žalobcovi vrátiť. Skutočnosť, že si žalobca vedel zabezpečiť podmienky na prevzatie vozidla kvôli pandémie najskôr až ku dňu 15.4.2020 zaťažuje žalobcu. Poukázal tiež na § 365 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého dlžník nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa. Nárok uplatnený faktúrou č. 042-00348/20 za prenájom náhradného vozidla v sume 151,20 Eur neuznával namietajúc, že nemá žiadnu vedomosť o tom, žeby si niekedy od žalobcu prenajímal náhradné vozidlo a táto skutočnosť ani nie je žiadnym dôkazom preukázaná. K nároku vyúčtovanému faktúrou č. 042-00350/20 za náklady spojené s odobratím vozidla v sume 360,- Eur namietal s poukazom na e-mailovú komunikáciu medzi stranami, ktorou bolo dohodnuté, že motorové vozidlo bude odovzdané v Košiciach u partnera žalobcu - spoločnosti SlovDekra, kde žalovaný skutočne motorové vozidlo vrátil. Poukázal na bod 7.5.1. VZP, podľa ktorého v prípade ak zmluva zanikne uplynutím doby, je nájomca povinný odovzdať prenajímateľovi motorové vozidlo do 17.00 hod. posledného dňa doby, na ktorú bola zmluva uzavretá, v sídle prenajímateľa, ak prenajímateľ neurčí inak. V prejednávanej veci však žalobca ako prenajímateľ určil inak, a to aj čas plnenia, aj miesto plnenia, nakoľko sám žalobca určil, že k plneniu má dôjsť až 15.4.2021 v Košiciach v pobočke spoločnosti SlovDekra. Z tohto titulu namietal vymáhanie poplatkov za odobratie vozidla, keď žalovaný sám a dobrovoľne vrátil motorové vozidlo na určenom mieste plnenia, čím k odobratiu vozidla ako takému ani nedošlo. Mal za to, že odobratie vozidla by prichádzalo do úvahy, ak by sa žalovaný zdráhal žalobcovi vrátiť vozidlo a žalobca by si ho v takom prípade bol nútený vziať nasilu, k čomu nedošlo. K neuznaniu nároku vyúčtovanému faktúrou č. 042-00512/20 na vypracovanie znaleckého posudku v sume 102,- Eur tvrdil, že žalovaný si u žalobcu

nikdy vypracovanie znaleckého posudku neobjednal a z VZP nevyplýva, aby na zaplatení takéhoto nároku bol žalovaný žalobcovi zaviazaný. Argumentoval, že žalobca žiadnym spôsobom nezdôvodnil, z akého dôvodu si nechal vypracovať znalecký posudok a prečo si preplatenie nákladov za jeho vyhotovenie účtuje práve od žalovaného v 1. rade.

5. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný v 2. rade poukázal na ukončenie svojho pôsobenia v pozícii štatutárneho orgánu žalovaného v 1. rade k 29.5.2019, od dátumu ktorého nedisponuje internou dokumentáciou žalovaného v 1. rade. Namietal tiež vedomosť o tom, že by takýto nárok žalobcu voči žalovanému v 2. rade existoval tvrdiac, že akékoľvek záväzky medzi stranami sporu sú ukončené a vysporiadané. Žalobou uplatnený nárok žalobcu preto neuznával a popieral.

6. Po doručení návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní a postúpení veci tunajšiemu súdu bol žalobca uznesením č. k. 3Cb/39/2021-81 z 13.12.2021 vydaným v zmysle § 167 ods. 3 C.s.p. vyzvaný na vyjadrenie sa k odporom žalovaných v 1. a 2. rade v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Hoci bolo toto uznesenie doručené právnomu zástupcovi žalobcu 29.12.2021, písomné vyjadrenie žalobcu bolo súdu doručené až 31.3.2022. Konštatoval v ňom nespornosť omeškania žalovaného v 1. rade s úhradou leasingových splátok za mesiace februára a marec 2020. Tvrdil, že leasingový vzťah medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade neskončil uplynutím doby podľa bodu 7.5 VZP poukazujúc na dodatok k nájomnej zmluve č. 140006972 zo 7.1.2020, podľa ktorého predstavovala doba nájmu 58 mesiacov (teda mala trvať do 28.3.2020). Prezentoval názor, že v prípade, ak by nájomný vzťah zanikol riadne, t. j. v zmysle bodu 7.5.1 VZP, nájomca by bol povinný odovzdať vozidlo prenajímateľovi do 17.00 hod. posledného dňa doby, na ktorú bola nájomná zmluva č. 140006972 uzavretá a to v sídle prenajímateľa, pokiaľ by ten neurčil inak. Predmet leasingu však 28.3.2020 nebol odovzdaný ani v sídle prenajímateľa a ani na inom mieste. Tým, že žalovaný v 1. rade vozidlo riadne a včas neodovzdal, ale ešte v apríli 2020 komunikoval so žalobcom ohľadne možnosti odkúpenia vozidla alebo jeho vrátenia v inom termíne, bol žalobca nútený vozidlo odobrať 15.4.2020 prostredníctvom svojho zmluvného partnera. Poukázal pritom na bod 8.1 VZP, podľa ktorého je nájomca povinný v každom prípade ukončenia zmluvy vozidlo vrátiť najneskôr ku dňu zániku zmluvy v sídle prenajímateľa alebo na inom mieste, ktoré prenajímateľ určí. Veriteľ teda nebol v omeškaní, pretože samotný žalovaný v 1. rade bol v omeškaní so splnením svojho dlhu od februára 2020. Poukázal na komunikáciu medzi zamestnankyňou žalovaného v 1. rade a žalobcom, podľa ktorej mal žalovaný v 1. rade dňa 2.4.2020 oznámiť žalobcovi, že vozidlo nemôže na dohodnutom mieste v Košiciach odovzdať z dôvodu karantény vodiča a prejavíť záujem o odkúpenie predmetu leasingu. Tvrdil, že až následne si žalovaný v 1. rade dohodol v SlovDekra Košice termín odovzdania na 16.4.2020, nakoľko však žalobca neevidoval odovzdanie vozidla podľa ustanovení zmluvy a VZP ani bezodkladne po opadnutí dôvodu, pre ktorý nebolo možné vozidlo prevziať bolo vozidlo 15.4.2020 odobraté spoločnosťou MABORO s.r.o. V tejto súvislosti prezentoval názor, že najneskôr 14.4.2020 muselo byť možné vozidlo odovzdať v spoločnosti SlovDekra Košice. Vzhľadom na vykonanie odberu predmetu leasingu spoločnosťou MABORO s.r.o., táto si vyúčtovala náklady na odobratie predmetu leasingu v sume 360,- Eur s DPH. Poukázal na to, že už od 5.2.2020 sa táto spoločnosť opakovane snažila skontaktovať so žalovaným v 1. rade ohľadne úhrady dlžného nájomného, pričom žalovaný v 1. rade dlžné nájomné nevyrovnal ani v náhradnom termíne v marci 2020, ani po výzve na pristavenie vozidla dňa 9.4.2020. Preto žalobca k 15.4.2020 zmluvu vypovedal a vozidlo v ten istý deň odobral prostredníctvom svojho zmluvného partnera z dôvodu porušenia povinností z nájomnej zmluvy a omeškania so splatením nájomného dlhšie ako 30 dní v zmysle bodu 7.2.1. VZP. Mal za to, že povinnosť uhradiť splátku nájomného za mesiac apríl 2020 vznikla žalovanému v 1. rade z dôvodu, že aj v tomto mesiaci mal vozidlo u seba. Argumentoval, že faktúra č. 042-00348/20 predstavuje refakturáciu nákladov žalobcu na základe faktúry spoločnosti Europ Assistance s.r.o., Praha 4, ČR z 3.5.2019 ako nákladov poskytnutých asistenčných služieb. Poukázal na to, že na tejto faktúre je uvedený žalovaný v 1. rade ako klient a rovnako aj EČV vozidla a dôvod vyúčtovanej čiastky, ktorým bol prenájom náhradného vozidla na 3 dni. Preto žalobca tento náklad v zmysle bodu 6.3.11 VZP žalovanému v 1. rade prefakturoval. K nároku na zaplatenie odplaty za vyhotovenie znaleckého posudku poukázal na obsah protokolu o odobratí vozidla, z ktorého je zrejmé, že vozidlo bolo odobraté v pomerne zlom stave (viď zápis o znečistení a poškodení vozidla). Tvrdil, že v takýchto prípadoch žalobca vždy necháva vyhotoviť znalecký posudok na určenie výšky škody a opotrebenia vozidla a na odhad zníženej hodnoty vozidla, nakoľko tieto spravidla prenecháva na ďalší re-leasing alebo odkup/odpredaj. Ide o skutočne vynaložené náklady na strane žalobcu, ktoré boli riadne uhradené s tým, že žalobca nemôže niesť za vznik týchto nákladov zodpovednosť, pretože tieto vznikli v dôsledku konania resp. nekonania žalovaného v 1. rade. Skutočnosť, že žalovaný v 2. rade nedisponuje žiadnou dokumentáciou z dôvodu

ukončenia vykonávania funkcie štatutárneho orgánu žalovaného v 1. rade neznamená, že nárok žalobcu voči žalovanému v 2. rade je nedôvodný, pretože v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy a jej dodatkov ako štatutárny orgán žalovaného v 1. rade pôsobil a o nájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade musel mať vedomosť. Žalovaný v 2. rade podpísal ručiteľské prehlásenie z 22.5.2015, v zmysle ktorého sa zaviazal prevziať na seba záväzky žalovaného v 1. rade z titulu neuhradených leasingových splátok alebo iných platieb na základe zmluvy, zmluvné pokuty a ďalšie sankcie za nesplnenie povinností žalovaného v 1. rade. Poukázal na to, že ručiteľský záväzok zaniká až zánikom pohľadávky, za ktorú sa žalovaný v 2. rade zaručil.

7. Súd vo veci rozhodol najskôr rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 3Cb/39/2021-138 z 26.4.2022, ktorým žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 767,92 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 383,96 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia a zo sumy 383,96 Eur od 20.3.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 80,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,98 %. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade sa riadi Obchodným zákonníkom, vzhľadom na písomnú dohodu zmluvných strán o voľbe Obchodného zákonníka podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplývajúcu z bodu 10.14 VZP, ako aj vzhľadom na ručiteľské prehlásenie žalovaného v 2. rade z 22.5.2015. Žalobe bolo vyhovené pokiaľ ide o nárok na zaplatenie dvoch splátok nájomného za mesiace február a marec 2020, nakoľko v konaní nebol predložený žiaden dôkaz o úhrade týchto splátok leasingu. Výšku splátok nájomného za mesiace február a marec 2020 vzal za preukázanú znením dodatku o nájme hnuteľnej veci č. 140006972 uzavretej žalobcom so žalovaným v 1. rade zo 7.1.2020, z ktorej vyplýva aj predĺženie doby nájmu do 28.3.2020. Rovnako bolo označeným rozsudkom súdu prvej inštancie vyhovené aj pokiaľ ide o nárok žalobcu na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr č. 005-02863 zo 6.2.2020 a č. 005-04505-20 z 5.3.2020 vo výške 9 % ročne, keď nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania nad priznanú hranicu súd neuznal z dôvodu absentujúcej dohody zmluvných strán o výške úrokov z omeškania, nakoľko bod 9.2 VZP podľa súdu prvej inštancie obsahoval len dohodu o výške zmluvnej pokuty 0,03 % denne, ktorá však v konaní uplatnená nebola. Vyhovené bolo napokon aj pokiaľ ide o nárok na zaplatenie paušálnych náhrad nákladov spojených s 2 pohľadávkami (v sume 80,- Eur), ktorých nárok na zaplatenie žalobcovi súd priznal. V súvislosti s vyhovujúcou časťou rozsudku súd vyhodnotil za preukázaný a platný aj ručiteľský záväzok žalovaného v 2. rade založený ručiteľským prehlásením z 22.5.2015, podľa obsahu ktorého sa žalovaný v 2. rade zaviazal uspokojiť žalobcovi aj pohľadávku vyplývajúcu z neuhradených leasingových splátok vrátane dane z pridanej hodnoty, v prípade ak ich ani po písomnej výzve neuspokojí žalovaný v 1. rade.

8. Ohľadne ďalších uplatnených nárokov vychádzal Okresný súd Bardejov v rozsudku č. k. 3Cb/39/2021-138 z 26.4.2022 z názoru, že k zániku nájomnej zmluvy nedošlo výpoveďou žalobcu z 30.6.2020, doručenou žalovaným v 1. rade dňa 24.4.2021, ale uplynutím doby v zmysle bodu 7.5.1 VZP k 28.3.2020, t.j. dňom ktorým uplynulo 58 mesiacov od vzniku nájmu, keďže začiatok leasingu bol v zmysle bodu 2. nájomnej zmluvy dohodnutý k okamihu prevzatia predmetu leasingu vyznačenom v protokole a týmto bol deň 29.5.2015. Z dôvodu zániku nájmu už k 28.3.2020 tak súd prvej inštancie vo vyššie označenom rozsudku nárok žalobcu na zaplatenie splátky nájmu za mesiac apríl 2020 v sume 383,96 Eur vyúčtovaný faktúrou č. 005-06122/20 zo 7.4.2020, splatnou 21.4.2020 ako nedôvodný zamietol. Rovnako zamietnutý bol aj nárok na zaplatenie nákladov vynaložených v súvislosti s odobratím vozidla vyúčtovaných v sume 360,- Eur, keď vzhľadom na neplatnosť výpovede nájomnej zmluvy mal za to, že s ním nemožno spájať dôsledky uvedené v bode 7.2.3.VZP. V tomto smere poukázal na to, že pokiaľ žalovaný v 1. rade sám žiadal 26.3.2020 žalobcu o usmernenie akým spôsobom mu má vrátiť predmet leasingu a ten mu v ten istý deň ako spôsob splnenia tejto povinnosti oznámil jeho odovzdanie u zmluvného partnera, ktorý v súvislosti s celoštátnymi obmedzeniami a vyhláseným núdzovým stavom spojeným s obmedzením pohybu vozidla na odovzdávanie v tom čase neprijímal, potom odovzdanie predmetu leasingu k 15.4.2020 nepovažoval za omeškanie povinnosti vrátiť predmet leasingu žalobcovi, z ktorého by mala žalovanému v 1. rade vzniknúť povinnosť uhrádzať náklady za jeho odobratie. Súd prvej inštancie ďalej zastával názor, že vzhľadom na v rýchlom slede prijímané a aplikované protipandemické opatrenia, obmedzujúce výkon podnikateľskej činnosti podnikateľských subjektov v takmer všetkých oblastiach hospodárstva išlo v danom čase o neprehľadnú situáciu brániacu nielen žalovanému v 1. rade predmet leasingu odovzdať, ale aj žalobcovi takýto predmet za štandardných podmienok prebrať. Vymáhanie žalobcom tvrdeného nároku na náhradu

nákladov spojených s odobratím predmetu leasingu za zistených a opísaných okolností pre prípad ich uplatňovania v súlade s bodom 9.8. VZP vyhodnotil ako výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku v zmysle § 265 Obchodného zákonníka. Pokiaľ v súdnom konaní nebolo žalobcom špecifikované a preukázané, aké boli skutočné náklady na činnosti opísané v záverečnej správe k inkasnému konaniu zo 16.4.2020, t.j. či tieto boli naozaj vykonané (žiaden dôkaz v tomto smere nebol žalobcom produkovaný) a či označená faktúra bola skutočne aj žalobcom uhradená, považoval iba samotné predloženie faktúry spoločnosti MABORO s.r.o. č. 1243/2020 zo 16.4.2020 za nepostačujúce na preukázanie skutočných nákladov, ktoré mali so správou a vymáhaním pohľadávky voči žalovanému v 1. rade vzniknúť. Výzvy žalovanému v 1. rade pred odovzdaním vozidla za účelom dosiahnutia splácania leasingu v označenej záverečnej správe súd prvej inštancie nepovažoval za nevyhnutné úkony, ktoré by mal žalovaný v 1. rade spravodlivo znášať. Tieto úkony agentúry ani neboli žalovaným v 1. rade verifikované a mali byť realizované len z iniciatívy žalobcu a v jeho prospech. Pre posilnenie správnosti svojich záverov poukázal na rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3C/173/2011 z 21.5.2020 potvrdený vo veci samej rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/11/2020-428 z 30.11.2020. Ako nedôvodne uplatnený súd vyhodnotil aj nárok žalobcu na úhradu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 102,- Eur, v súvislosti s ktorým uviedol, že zo žiadneho ustanovenia nájomnej zmluvy a VZP nevyplýva, že by bol v prípade zániku zmluvy uplynutím doby žalobca oprávnený žiadať od žalovaného v 1. rade náhradu takýchto svojich nákladov. Argumentácia, že ide o štandardný postup žalobcu po odovzdaní vozidla po skončení jeho nájmu a že táto faktúra bola zaradená do elektronického systému žalobcu podľa označeného rozsudku súdu prvej inštancie neznamena, že žalobcovi nárok na náhradu týchto nákladov od žalovaného v 1. rade skutočne vznikol. Napokon súd prvej inštancie vo svojom prvom rozsudku zastal aj názor o nepreukázaní podmienok pre priznanie náhrady nákladov spojených s tvrdeným zapožičaním náhradného vozidla vo výške 151,20 Eur, pretože žalobca v žalobe dostatočne, t.j. konkrétnymi skutkovými tvrdeniami neopísal, za akých podmienok, z akého dôvodu a v akom čase malo byť žalovanému v 1. rade náhradné vozidlo poskytnuté, z akého dôvodu malo byť toto náhradné vozidlo poskytnuté spoločnosťou RD services s.r.o., toto náhradné vozidlo riadne neidentifikoval, pričom jeho identifikácia nevyplývala ani z následne doloženej faktúry č. FV30030835 z 3.5.2019 dodávateľa Europ Assistance s.r.o. a zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 20.3.2019, ktorá neobsahovala riadne označenie zmluvných strán, predmetu nájmu, či výšky odplaty a pri mieste určenom na podpis nájomcu nebola uvedená osoba, o ktorej by bol dôkaz, že bola so žalovaným v 1. rade preukázateľne spojená. V tom čase bol totiž podľa výpisu z registra neziskových organizácií riaditeľom žalovaný v 2. rade, pán A. B., a nie osoba menom „Prokopčák“. Pre tieto nedostatky preto nebolo možné vôbec overiť, či k takémuto prenájmu náhradného vozidla žalovanému v 1. rade skutočne došlo a či nárok na zaplatenie týchto nákladov, s ktorým inak počítala aj nájomná zmluva je skutočne dôvodný.

9. Na odvolanie žalobcu a žalovaného v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3Cb/39/2021-138 z 26.4.2022 Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 7Cob/82/2022-200 zo 7.2.2023 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie (t.j. ktorým žalovaným v 1. a 2. rade zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 767,92 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 383,96 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia a zo sumy 383,96 Eur od 20.3.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 80,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku) a zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch zrušenia zamietajúcej časti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3Cb/39/2021-138 z 26.4.2022 uviedol, že žalovaný v 1. rade ako nájomca bol povinný odovzdať vozidlo žalobcovi ako prenajímateľovi do 17.00 hod posledného dňa doby, na ktorú bola nájomná zmluva uzavretá v sídle prenajímateľa, ak neurčí prenajímateľ inak, čo sa však nestalo nakoľko vozidlo nebolo dňa 28.3.2020 do 17:00 hod odovzdané a naopak, žalovaný v 1. rade nielenže vozidlo riadne a včas neodovzdal, ale ešte v apríli 2020 so žalobcom komunikoval ohľadne možnosti odkúpenia vozidla alebo vrátenia vozidla v inom termíne a vozidlo bolo následne nútene odobraté 15.4.2020 zmluvným partnerom žalobcu, spoločnosťou MABORO s.r.o. Odvolací súd v označenom rozsudku vytkol súdu prvej inštancie, že nijakým spôsobom právne nevyhodnotil, že žalovaný v 1. rade si ponechal vozidlo v držbe ešte minimálne pol mesiaca po skončení platnosti nájomnej zmluvy až do núteného odobratia vozidla dňa 15.4.2020, keďže žalovaný v 1. rade aj po ukončení nájomného vzťahu pokračoval v užívaní motorového vozidla až do jeho odobratia dňa 15.4.2020 a uložil súdu prvej inštancie vziať do úvahy, že žalovaný užíval vozidlo aj po tomto dni, vychádzať v tomto smere z posúdenia nárokov žalobcu podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) a bezpečne zistiť, aká výška nároku by žalobcovi z

tohto titulu za užívanie vozidla patrila. K nároku na úhradu nákladov spojených s odobratím predmetu leasingu a nákladov na vypracovanie znaleckého posudku ďalej vyslovil názor, že žalovaný v 1. rade mal možnosť odovzdať vozidlo najneskôr 14.4.2020, čo však neurobil a objednal sa na odovzdanie až na termín 16.4.2020, no medzičasom spoločnosť MABORO spol. s r.o. dňa 15.4.2020 predmet leasingu zadržala a odtiahla, v dôsledku čoho si vyúčtovala náklady na odobratie predmetu leasingu v sume 360,- Eur s DPH. V dôsledku uvedeného tak tejto spoločnosti vznikli náklady na odobratie vozidla a náklady na znalecký posudok na určenie hodnoty vozidla a stavu, v ktorom sa nachádzalo, pričom uzavrel, že vozidlo bolo odobraté v pomerne zlom stave (viď zápis o znečistení a poškodení vozidla), v dôsledku čoho žalobca nechal vyhotoviť znalecký posudok na určenie výšky škody a opotrebenia vozidla a na odhad zníženej hodnoty vozidla. Tieto náklady súd vyhodnotil ako skutočne vynaložené náklady na strane žalobcu. K nároku na zaplatenie nákladov za prenájom náhradného vozidla odvolací súd poukázal na skutočnosť, že faktúra č. 042-00348/20 predstavuje refakturáciu nákladov žalobcu na základe faktúry spoločnosti Europ Assistance s.r.o., Praha 4, ČR zo dňa 3.5.2019, z ktorej je zrejmé, že išlo o preúčtovanie nákladov na asistenčné služby vozidla, na príslušnej faktúre je uvedený klient (Sv. Kozma - žalovaný v 1. rade), vozidlo, ako aj EČV vozidla, pričom sa jednalo o prenájom náhradného vozidla na 3 dni, náklad ktorý žalobca v zmysle bodu 6.3.11 VZP prefakturoval žalovanému v 1. rade. Na základe toho vyslovil názor, že aj v tomto prípade ide o oprávnené vynaložené náklady na strane žalobcu. Ohľadom neuznania nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania nad zákonom ustanovenú sadzbu z dôvodu, že bod 9.2. VZP neobsahuje dohodu o výške úrokov z omeškania, ale len o výške zmluvnej pokuty 0,03 % denne, zastal odvolací súd názor, že takýto výklad súdu prvej inštancie je príliš formalistický, pretože z kontextu celého ustanovenia je zjavné, že ide o dojednanie zmluvných úrokov z omeškania nad rámec zákonných úrokov z omeškania. Vyslovil tak záver, že bodom 9.2. VZP bol dohodnutý denný úrok z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej sumy bez ohľadu na to, že vo VZP je uvedené, že sa jedná o zmluvnú pokutu z omeškania. Súdu prvej inštancie bolo uložené o vyššie uvedených nárokoch žalobcu opätovne rozhodnúť v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru Krajského súdu v Prešove, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP), zväziť oprávnenosť ďalších nárokov uplatňovaných žalobcom v tomto konaní, ktoré sú spojené alebo nadväzujú na porušenie povinnosti žalovaného odovzdať predmetné motorové vozidlo včas, v prípade potreby k tomu vykonať podľa návrhov strán dokazovanie a zo zisteného skutkového stavu vyvodiť správne právne závery.

10. Vo veci súd vykonal na nariadenom pojednávaní dokazovanie zoznamom pohľadávok žalobcu, dodatkom k nájomnej zmluve č. 140006972 zo 4.4.2018, dodatkom k nájomnej zmluve č. 140006972 z 21.7.2015, faktúrou spoločnosti MABORO s.r.o. č. 1243/2020 zo 16.4.2020, záverečnou správou k inkasnému konaniu ALD Automotive Slovakia s.r.o. zo 16.4.2020, nájomnou zmluvou uzavretou medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom č. 140006972 z 22.5.2015, protokolom o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu z 15.4.2020, protokolom o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu č. 140006972 z 29.5.2015, ručiteľským prehlásením žalovaného v 2. rade z 22.5.2015, upomienkou zo 16.4.2021, výpoveďou zmluvy o nájme hnutelnej veci č. 140006972 z 30.6.2020, všeobecné zmluvnými podmienkami FULL – SERVICE LEASINGU ALL INCLUSIVE k nájomnej zmluve č. 140006972 z 22.5.2015, faktúrami žalobcu č. 042-00348/20 z 30.4.2020, č. 042-00350/20 z 30.4.2020, č. 042-00512/20 z 15.6.2020, č. 005-02863/20 zo 6.2.2020, č. 005-04505/20 z 5.3.2020, č. 005-06122/20 zo 7.4.2020 na č.l. 21-26, dodatkom k zmluve o nájme hnutelnej veci č. 140006972 zo 7.1.2020, výpisom z e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, faktúrou Europ Assistance č. FV30030835 zo 3.5.2019, odpoveďami na lustrácie v registri právnických osôb a v registri neziskových organizácií a ostatným obsahom spisu.

11. Pri zisťovaní skutkového stavu považoval súd za nespornú existenciu leasingového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade podľa nájomnej zmluvy č. 140006972 uzavretej žalobcom so žalovaným v 1. rade dňa 22.5.2015, v znení jej dodatkov z 21.7.2015, 4.4.2018 a 7.1.2020, omeškanie žalovaného v 1. rade s úhradou leasingových splátok splatných podľa faktúr č. 005-028638/20 z 6.2.2020 a č. 005-04505/20 z 5.3.2020, prevzatie predmetu leasingu žalovaným v 1. rade dňa 29.5.2015, prebratie predmetu leasingu žalobcom, resp. ním poverenou osobou 15.4.2020, vystavenie výpovede nájomnej zmluvy žalobcom dňa 30.6.2020 k 15.4.2020 ako aj jej doručenie žalovanému v 1. rade dňa 24.4.2021.

12. Z nájomnej zmluvy č. 140006972 z 22.5.2015 zistil, že žalovaný v 1. rade si od žalobcu na dobu 48 mesiacov prenajal motorové vozidlo Peugeot Partner 1.6. HDi 68kW Active v obstarávacej cene 12 491,66 Eur bez DPH za mesačnú splátku 354,68 Eur s DPH. Za neoddeliteľnú súčasť boli

v zmluve označené všeobecné zmluvné podmienky FULL – SERVICE LEASINGU ALL INCLUSIVE a protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu. Podľa znenia zmluvy, leasing začínal okamihom prevzatia predmetu leasingu vyznačenom v protokole a mal sa skončiť uplynutím dohodnutej doby leasingu vyznačenej v nájomnej zmluve. Prevzatím predmetu leasingu sa nájomca zaviazal na úhradu leasingových splátok, ktoré sú splatné na účet prenajímateľa na základe vystavenej faktúry v lehote splatnosti uvedenej na faktúre. Žalobca bol oprávnený vystaviť faktúru v mesiaci, ktorého sa príslušná faktúra týka. Nájomca sa súčasne zaviazal túto faktúru zaplatiť v lehote jej splatnosti. Podľa jedného zo záverečných ustanovení, príjemcovi mali byť podľa skutočnosti na základe daňových dokladov účtované aj náklady spojené so zapožičaním náhradného vozidla.

13. Z dodatku k zmluve o nájme hnuteľnej veci č. 140006972 z 21.7.2015 uzavretej žalobcom so žalovaným v 1. rade bola zistená zmena leasingovej splátky na sumu 361,97 Eur. Z dodatku k zmluve o nájme hnuteľnej veci č. 140006972 zo 4.4.2018 uzavretej žalobcom so žalovaným v 1. rade bola zistená zmena leasingovej splátky na sumu 494,62 Eur. Z dodatku k zmluve o nájme hnuteľnej veci č. 140006972 zo 7.1.2020 uzavretej žalobcom so žalovaným v 1. rade bola zistená zmena leasingovej splátky na sumu 383,96 Eur a predĺženie doby nájmu na 58 mesiacov.

14. Podľa bodov 6.3.11.1 a 6.3.11.2 všeobecných zmluvných podmienok FULL - SERVICE LEASINGU ALL INCLUSIVE ALD Automotive Slovakia s.r.o., verzia 11/2013 k nájomnej zmluve č. 140006972 pre žalovaného v 1. rade ako nájomcu súčasťou asistenčnej služby je aj poskytnutie náhradného vozidla nájomcovi. Nájomca má nárok na náhradné vozidlo najviac rovnakej triedy ako vozidlo špecifikované v Zmluve, ak bolo dohodnuté v Zmluve, a to iba v prípade, keď vozidlo nemôže užívať nezávisle na svojej vôli vtedy, ak došlo k odcudzeniu, zničeniu alebo takému poškodeniu, pri ktorom je pre ďalšie užívanie vozidla nevyhnutná oprava na dobu 4 dní, ak nie je dohodnuté inak. Pri prekročení uvedenej doby budú náklady za používanie náhradného vozidla za prečerpanú dobu nájomcovi prefakturované a nájomca je povinný tieto bez zbytočného odkladu uhradiť podľa vyúčtovania prenajímateľa. Náhradné vozidlo bude dodané prostredníctvom zmluvného partnera dodávateľa asistenčnej služby. V súvislosti s užívaním náhradného vozidla vstupuje do zmluvného vzťahu so zmluvným partnerom dodávateľa asistenčnej služby prenajímateľ. Pri užívaní náhradného vozidla je nájomca okrem zmluvných podmienok dodávateľa asistenčnej služby povinný dodržiavať aj zmluvné podmienky zmluvného partnera dodávateľa asistenčnej služby.

15. Podľa bodu 7.2. podbodu 7.2.2. VZP pokiaľ nájomná zmluva zanikne výpoveďou, je nájomca povinný vrátiť vozidlo vrátane všetkých dokladov s ním súvisiacich (vrátane OEV) na miesto a v termíne určenom prenajímateľom. Pokiaľ tak nájomca nevykoná, súhlasí s tým, že mu prenajímateľ odoberie vozidlo bez predchádzajúceho oznámenia a na náklady nájomcu, a to aj proti jeho vôli. Ostatné práva prenajímateľa na náhradu škody a ostatné finančné plnenia tým nie sú dotknuté.

16. Podľa bodu 7.2. podbodu 7.2.3. VZP v prípade zániku nájomnej zmluvy výpoveďou je nájomca povinný, pokiaľ nie je dohodnuté inak, zaplatiť prenajímateľovi najmä:

- a) dlžné Splátky do doby zániku Zmluvy výpoveďou. Nájomca je pritom povinný zaplatiť za každý začatý mesiac Splátku v plnej výške vrátane DPH,
- b) kladný rozdiel medzi účtovnou zostatkovou hodnotou vozidla ku dňu zániku Zmluvy podľa účtovníctva prenajímateľa s výnosom z predaja vráteného vozidla zníženým o všetky náklady s týmto predajom spojené,
- c) zmluvnú pokutu: 3% z obstarávacej ceny PL, pokiaľ dôjde k zániku Zmluvy podľa účtovníctva prenajímateľa a výnosom z predaja vráteného vozidla zníženým o všetky náklady s týmto predajom spojené,
- d) náklady vynaložené v súvislosti s odobraním vozidla,
- e) náklady spojené s prípadným vymáhaním dlžných čiastok mimosúdnou cestou,
- f) náklady na opravy, ak je vrátené alebo odobrané vozidlo v technickom stave, ktorý nezodpovedá bežnému opotrebovaniu,
- g) skutočné náklady diaľničnej nálepky (poplatku),
- h) náhradu škody,
- ch) zmluvné pokuty a úroky z omeškania podľa týchto Podmienok.

17. Podľa bodu 7.5. podbodu 7.5.1. VZP nájomná zmluva zaniká uplynutím doby, na ktorú bola dohodnutá. Nájomca je povinný odovzdať prenajímateľovi PL do 17.00 hod. posledného dňa doby, na ktorú bola Zmluva uzavretá, v sídle prenajímateľa, ak neurčí prenajímateľ inak.

18. Podľa bodu 8.1. VZP nájomca je povinný v prípade zániku nájomnej zmluvy výpoveďou zo strany prenajímateľa podľa bodu 7.2., odstúpením od Zmluvy podľa bodu 7.3., dohodou zmluvných strán podľa bodu 7.4., uplynutím doby nájmu podľa bodu 7.5. alebo dohodou zmluvných strán podľa bodu 7.6. vrátiť prenajímateľovi vozidlo ku dňu zániku Zmluvy, ak nie je prenajímateľom stanovený iný deň. Nájomca je povinný vrátiť PL v sídle prenajímateľa, alebo na inom mieste, ktoré určí prenajímateľ. Prenajímateľ môže splnomocniť na prevzatie PL iný subjekt, čo nájomcovi písomne oznámi. Na základe tohto oznámenia bude tento subjekt oprávnený vykonať v mene prenajímateľa všetky úkony súvisiace s prevzatím PL (napr. stanovenie dňa a miesta odovzdania PL, podpis preberacieho protokolu), nájomca je povinný túto skutočnosť rešpektovať a nie je oprávnený od tohto subjektu požadovať akékoľvek dokumenty. V prípade, ak nájomca akýmkoľvek spôsobom zmarí odovzdanie PL v určenom čase a na určenom mieste, je povinný prenajímateľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 EUR za každý jeden zmarený termín odovzdania PL.

19. Podľa bodu 8.2. VZP prenajímateľ je pred tým, ako prevezme vozidlo späť, oprávnený skontrolovať, či vozidlo bolo vrátené v stave v akom bolo odovzdané nájomcovi s prihliadnutím na bežné opotrebenie. Stav vozidla vrátane stavu tachometra bude zaznamenaný v protokole o prevzatí vozidla od nájomcu. Nájomca je povinný uhradiť prenajímateľovi všetky škody, ktoré prekračujú rámec bežného opotrebenia.

20. Podľa bodu 8.3. VZP nájomca je povinný súčasne s vrátením vozidla odovzdať prenajímateľovi všetky kľúče a doklady k vozidlu (vrátane osvedčenia o evidencii vozidla). Ak nájomca nesplní túto povinnosť, zaplatí prenajímateľovi zmluvnú pokutu vo výške EUR 350,00.

21. Podľa bodu 8.4. VZP v prípade prekročenia stanoveného počtu najazdených kilometrov uvedeného v nájomnej zmluve (ak je prenajímateľom stanovený limit) uhradí nájomca prenajímateľovi poplatok za prečerpané kilometre vo výške podľa Zmluvy. V opačnom prípade bude nájomcovi dobropisovaná čiastka za neodjazdené kilometre s použitím sadzieb uvedených v Zmluve, najviac však do výšky neodjazdených 10.000 km. Pri vyúčtovaní viac/menej najazdených kilometrov je braná do úvahy 1 % voľná hranica z celkového počtu stanovených kilometrov za dobu trvania Zmluvy. V prípade prečerpania resp. nedočerpania v rámci limitu voľnej hranice nie sú účtované ani dobropisované žiadne kilometrové poplatky. V prípade odchýlky prečerpaných resp. nedočerpaných kilometrov cez 1 % voľnú hranicu je vyúčtovanie uskutočnené podľa celkového počtu prečerpaných resp. nedočerpaných kilometrov bez ohľadu na voľnú hranicu.

22. Podľa bodu 9.2. VZP ak sa nájomca dostane s platbou splátky alebo akejkoľvek inej platby do omeškania, je povinný zaplatiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania.

23. Podľa bodu 9.4. VZP ak je nájomca aj po predchádzajúcom odoslaní písomnej upomienky v omeškani s predložením alebo odovzdaním osvedčenia o evidencii vozidla prenajímateľovi, je povinný zaplatiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu vo výške EUR 100 za každý začatý deň omeškania.

24. Podľa bodu 10.14. VZP vzájomné práva a povinnosti medzi prenajímateľom a nájomcom zo zmluvy sa riadia ustanoveniami § 269 ods. 2, §§ 630 a nasl. Obchodného zákonníka s vylúčením aplikácie ustanovení § 631 ods. 2 a § 635. Právny režim Obchodného zákonníka sa podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka dojednáva aj pre prípad, že nájomca nie je podnikateľom.

25. Z protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu leasingu podpísaného v Košiciach 15.4.2020 spoločnosťou MABORO s.r.o., Seberíniho 9, 821 03 Bratislava ako preberajúcim a žalovaným v 1. rade ako odovzdávajúcim vyplýva, že ním bol preberajúcemu odovzdaný predmet leasingu s označením čísla nájomnej zmluvy (140006972), WIN karosérie vozidla, EČV a s popísaným príslušenstvom a stavom poškodenia preberaného vozidla.

26. Z ručiteľského prehlásenia z 22.5.2015 s označením žalovaného v 2. rade ako ručiteľa, žalobcu ako veriteľa a žalovaného v 1. rade ako dlžníka bolo zistené, že ním žalovaný v 2. rade prehlásil, že berie

na seba záväzok voči veriteľovi uspokojiť jeho pohľadávku vyplývajúcu z neuhradených leasingových splátok vrátane dane z pridanej hodnoty alebo iných platieb na základe zmluvy uvedenej v bode 1, ak ich po písomnej výzve veriteľa neuspokojí dlžník, alebo bez písomnej výzvy, ak je nepochybné, že dlžník svoju povinnosť nesplní a že z titulu ručiteľskej povinnosti zaplatí veriteľovi nielen všetky neuhradené leasingové splátky vrátane dane z pridanej hodnoty, ale aj zmluvnú pokutu z omeškania vo výške 0,03 % za každý začatý deň omeškania úhrady leasingovej splátky a ďalšie dojednané sankcie za nesplnenie povinností dlžníka, ako aj ostatné platby vyplývajúce zo zmluvy uvedenej v bode 1 tohto prehlásenia a všeobecných zmluvných podmienok leasingu, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

27. Faktúrou č. 005-06122/20 vystavenou 7.4.2020, splatnou 21.4.2020 žalobca fakturoval žalovanému splátku leasingovej zmluvy za obdobie 04/2020 v sume 383,96 Eur.

28. Faktúrou č. 042-00348/20 vystavenou 30.4.2020, s dátumom dodania 30.4.2020 a dátumom splatnosti 14.5.2020 žalobca žalovanému v 1. rade fakturoval za prenájom náhradného vozidla E. sumu 151,20 Eur s DPH na základe faktúry č. FV30030835 z 3.5.2019 vystavenej na sumu 126,- Eur firmou Europ Assistance s.r.o., F. C. XXXX/XXX, XXX XX C. 4 za 3 dni prenájmu náhradného vozidla s identifikáciou žalovaného v 1. rade ako klienta a čísla nájomnej zmluvy.

29. Zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku (rubová strana) z 20.3.2019 vyplýva, že sa ňou prenajímateľ označený pri podpise ako "RD services, s.r.o., Važecká 2319/2, 040 12 Košice, IČO: 50 176 749" zaviazal prenechať presne neoznačenému nájomcovi bližšie neidentifikovaný dopravný prostriedok k dočasnému užívaniu a nájomca sa ňou mal zaviazat' na zaplatenie presne neidentifikovanej úplaty. V mieste určenom na podpis zmluvy bolo zistené uvedenie rukou písaného mena „Prokopčák“.

30. Faktúrou č. 042-00350/20 vystavenou 30.4.2020, s dátumom dodania 30.4.2020 a dátumom splatnosti 14.5.2020 žalobca fakturoval žalovanému v 1. rade náklady spojené s odobratím vozidla v sume 360,- Eur na základe faktúry č. 1243/2020 vystavenej spoločnosťou MABORO s.r.o., Seberínho 9, 821 03 Bratislava, ktorou bola žalobcovi fakturovaná za správu pohľadávky suma 360,- Eur s označením predmetu leasingu, čísla zmluvy (140006972) a poznámkou „odber“.

31. Zo záverečnej správy k inkasnému konaniu vystavenej spoločnosťou MABORO s.r.o. dňa 16.4.2020 súd zistil, že vo vzťahu k nájomnej zmluve so žalovaným v 1. rade bola označená spoločnosť splnomocnená žalobcom na inkaso pohľadávky voči žalovanému v 1. rade. Okrem iného z nej vyplýva aj, že dňa 9.4.2020 sa splnomocnený zástupca žalobcu so žalovaným v 1. rade dohodol na odovzdaní vozidla na deň 15.4.2020, kedy malo byť vozidlo odobraté a odovzdané na parkovisku leasingovej spoločnosti v Bratislave.

32. Faktúrou č. 042-00512/20 vystavenou 15.6.2020, s dátumom dodania 15.6.2020 a dátumom splatnosti 29.6.2020 žalobca vyúčtoval žalovanému v 1. rade vypracovanie znaleckého posudku Ing. Tomášom Korbeľom v sume 102,- Eur s DPH.

33. Z výpovede nájomnej zmluvy vystavenej žalobcom 30.6.2020 súd zistil, že s odkazom na neuhradené faktúry žalobcu v nej špecifikované mal žalobca vypovedať zmluvu o nájme hnuťelnej veci č. 140006972 (operatívny leasing) k dátumu 15.4.2020, kedy bol predmet leasingu odobratý žalobcom so stavom tachometra 158 482 km. Žalobca súčasne vo výpovedi vyzval žalovaného na úhradu uvedených faktúr na bankový účet žalobcu.

34. Z oboznámenej elektronickej komunikácie C. D. za žalobcu s D. C. za žalovaného v 1. rade v období od 26.3.2020 do 2.4.2020 súd zistil, že žalovaný v 1. rade 26.3.2020 požiadal žalobcu o oznámenie spôsobu, akým mu má byť odovzdané motorové vozidlo, k požiadavke ktorej mu bolo 26.3.2020 oznámené, že vozidlá sa vracajú prostredníctvom spoločnosti SlovDekra, s tým že sa na neho môže objednať prostredníctvom priloženého linku. Žalobca zároveň žalovanému v 1. rade oznámil, že pre obmedzenia v súvislosti s COVID-19 je najbližší termín v Košiciach až 14.4.2020 s poznámkou, že je otázne, či budú v ten deň vedieť vozidlo prebrať. Žalovaný v 1. rade následne 30.3.2020 opätovne žiadal žalobcu o usmernenie ako má naložiť s autom, k čomu žalobca odpovedal slovami: „zatiaľ nemáme info z Dekry. Má sa to dnes riešiť... tak verím, že sa to dnes podarí“. Následne 2.4.2023 žiadal žalovaného v 1. rade o upresnenie, či žalovaný v 1. rade chce vozidlo vrátiť v Košiciach, na čo žalovaný v 1. rade odpovedal, že vozidlo by chcel odovzdať v Zborove z dôvodu vodiča v karanténe

a žalobca nadväzne reagoval, že v takom prípade je potrebné počkať na ukončenie karantény, pretože vozidlo sa dá odovzdať iba u zmluvného partnera žalobcu (Dekra) v Košiciach. Žalovaný v 1. rade následne reagoval aj oznámením záujmu o odkúpenie vozidla s prípadnou žiadosťou o predloženie cenovej ponuky na odkúpenie vozidla.

35. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

36. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 262 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

38. Podľa § 262 ods. 3 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzkov zo zmlúv, pre ktoré si strany zvolili použitie tohto zákona podľa odseku 1, ak osoba poskytujúca zabezpečenie s tým prejaví súhlas alebo v čase vzniku zabezpečenia vie, že zabezpečovaný záväzok sa spravuje touto časťou zákona.

39. Podľa § 265 Obchodného zákonníka, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

40. Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

41. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

42. Podľa § 311 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje. Ručenie však nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom.

43. Podľa § 630 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o nájme dopravného prostriedku sa prenajímateľ zaväzuje prenechať nájomcovi dopravný prostriedok na dočasné užívanie a nájomca sa zaväzuje zaplatiť odplatu (nájom). Zmluva vyžaduje písomnú formu.

44. Podľa § 634 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné v dohodnutej výške, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na povahu prenajatého dopravného prostriedku a určený spôsob jeho užívania. Ak neurčuje zmluva inak, je nájomca povinný platiť nájomné po ukončení užívania dopravného prostriedku, ak je však nájomná zmluva uzavretá na dobu dlhšiu ako tri mesiace, koncom každého kalendárneho mesiaca, v ktorom sa dopravný prostriedok užíval.

45. Podľa § 636 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, právo užívať dopravný prostriedok zaniká uplynutím doby, na ktorú bola zmluva dojednaná, alebo zničením dopravného prostriedku. Zmluvu o nájme dopravného prostriedku dojednanú na dobu neurčitú možno ukončiť výpoveďou. Výpoveď nadobúda účinnosť uplynutím 30 dní, ak neurčuje zmluva o nájme dopravného prostriedku inú výpovednú lehotu alebo z výpovede nevyplýva neskoršia doba. Zmluva môže určiť, že ju možno ukončiť už doručením výpovede.

46. Podľa § 637 Obchodného zákonníka, po zániku práva užívať dopravný prostriedok je nájomca povinný vrátiť dopravný prostriedok do miesta, kde ho prevzal, pokiaľ zo zmluvy nevyplýva niečo iné.

47. Podľa § 340 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve. Ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

48. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

49. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

50. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

51. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

52. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

53. Podľa § 1 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády“), sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania. Namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

54. Podľa § 2 nariadenia vlády, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 Eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

55. Po čiastočnom zrušení v poradí prvého rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3Cb/39/2021-138 z 26.4.2022 zostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie splátky nájmu za mesiac apríl 2020 v sume 383,96 Eur vyúčtovaného faktúrou č. 005-06122/20 zo 7.4.2020, splatnou 21.4.2020, nárok na zaplatenie nákladov vynaložených v súvislosti s odobratím vozidla vyúčtovaných faktúrou č. 042-00350/20 z 30.4.2020 v sume 360,- Eur splatnou 14.5.2020, nárok na úhradu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 102,- Eur, nárok žalobcu na náhradu nákladov spojených so zapožičaním náhradného vozidla vo výške 151,20 Eur a nárok na úrok z omeškania z týchto položiek vo výške 0,03 % denne zo sumy 383,96 od 22.4.2020 do zaplatenia, zo sumy 151,20 Eur od 15.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 360,- Eur od 15.5.2020 do zaplatenia a zo sumy 102,- Eur od 30.6.2020 do zaplatenia ako aj úroku z omeškania nad už priznaný rozsah 9% ročne do hranice 0,03 % denne z už prvým rozsudkom súdu prvej inštancie priznaných súm, t.j. zo sumy 383,96 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia a zo sumy 383,96 Eur od 20.3.2020 do zaplatenia, zvyšok uplatneného nároku na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 160,- Eur ako aj nárok na náhradu trov konania.

56. Pri právnom posúdení týchto nárokov vychádzal súd prvej inštancie z právneho názoru Krajského súdu v Prešove vyjadreného hlavne v bodoch 38. až 42. odôvodnenia jeho rozsudku č. k. 7Cob/82/2022-200 zo 7.2.2023, keďže týmto vysloveným právnym názorom bol v zmysle § 391 ods. 2 CSP v ďalšom konaní viazaný ako aj z právnych záverov súdu prvej inštancie vyjadrených už v skoršom rozsudku, ktoré ako vecne správne vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v odvolacom konaní predchádzajúcom vydaniu tohto rozsudku. Predovšetkým ide o závery o použiteľnosti ustanovení Obchodného zákonníka na posudzované právne vzťahy a celkovo obchodný charakter právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade, ktorí nie sú podnikateľmi [u žalovaného v 1. rade ide o neziskovú organizáciu pri ktorej nebolo preukázané, že je úplne alebo z väčšej časti financovaná subjektom verejného práva v zmysle § 261 ods. 3 písm. a) až d) Obchodného zákonníka] a to vzhľadom na písomnú dohodu zmluvných strán o voľbe Obchodného zákonníka na daný právny v zmysle podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorá vyplýva z bodu 10.14 VZP, ktoré podpísal ako žalobca tak aj za žalovaného v 1. rade jeho riaditeľ A. B., ktorý bol jeho štatutárnym orgánom. Žalovaný v 2. rade zase v deň uzavretia nájomnej zmluvy podpísal aj ručiteľské prehlásenie z 22.5.2015, pričom v zmysle § 262 ods. 3 Obchodného zákonníka je nutné tento ručením založený akcesorický vzťah posudzovať tiež podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a len v prípade ich absencie na niektoré práva a povinnosti, ktoré z neho vyplývajú aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Rovnako ide aj o závery, že k zániku nájomnej zmluvy nedošlo výpoveďou žalobcu z 30.6.2020, doručenou žalovanému v 1. rade dňa 24.4.2021, ale už uplynutím doby v zmysle bodu 7.5.1 VZP k 28.3.2020, t.j. dňom ktorým uplynulo 58 mesiacov od vzniku nájmu, keďže v zmysle bodu 2. nájomnej zmluvy začiatok leasingu bol dohodnutý na okamih prevzatia predmetu leasingu vyznačeného v protokole a týmto bol deň 29.5.2015. Keďže ďalšie predĺženie doby nájmu dohodou zmluvných strán nebolo tvrdené a ani preukázané, je nepochybné, že uplynutím dohodnutej doby došlo k ukončeniu leasingového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, v danom prípade dňom 28.3.2020. Už zaniknutý právny vzťah nemožno opätovne skončiť výpoveďou, táto je nadbytočná a nemôžu byť s ňou spojené žiadne právne účinky. Takáto výpoveď podľa názoru súdu obchádza aj účel a zmysel zákonných ustanovení o výpovedi zmlúv (§ 582 Občianskeho zákonníka, § 636 Obchodného zákonníka) a je tak pre rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Výpoveď je totiž jednostranný adresný právny úkon tej zmluvnej strany, ktorá v existujúcom právnom vzťahu ďalej nemieni zotrvať, pričom tento právny úkon musí byť nielen doručený druhej zmluvnej strane, ale musí uplynúť aj zákonom (prípadne zmluvou) dojednaná výpovedná doba. To nebolo v danom prípade vôbec splnené okrem už uvedeného aj z dôvodu, že výpoveďou z 30.6.2020 žalobca vypovedal zmluvu späť k dátumu 15.4.2020 a bez ohľadu na okamih jej doručenia druhej zmluvnej strane. Na tomto závere nič nemení poukaz žalobcu na omeškanie žalovaného so splátkou nájomného splatnou 20.2.2020 a ďalšou splátkou splatnou 19.3.2020 tvrdiac, že boli naplnené podmienky výpovede nájomnej zmluvy. Zánikom zmluvy uplynutím doby k 28.3.2020 totiž žalobcovi nezaniklo právo domáhať sa zaplatenia týchto leasingových splátok aj po zániku zmluvy. Výpoveď zmluvy o nájme dopravného prostriedku je v § 636 ods. 2 Obchodného zákonníka ustanovená len pre zmluvu na dobu neurčitú. Hoci ide o dispozitívne ustanovenie, od ktorého sa možno odchyliť zmluvou (v tomto prípade vyplýva právo žalobcu na ukončenie zmluvy výpoveďou z bodu 7.2.1. písm. a/ VZP), podstatné je, aby ku dňu výpovede boli splnené podmienky pre jej platné vykonanie a súčasne, aby nájomný vzťah medzi časom neskončil inak. Preto v danom prípade je výpoveď žalobcu z 30.6.2020 neplatným právnym úkonom. Na týchto vyššie opísaných právnych východiskách prípadu tak bolo potrebné aj v ďalšom konaní zotrvať. Napokon použiteľný zostáva aj záver o platnosti ručiteľského záväzku žalovaného v 2. rade založeného ručiteľským prehlásením z 22.5.2015, učinenie ktorého žalovaným v 2. rade nebolo relevantne spochybnené. Podľa jeho obsahu sa totiž žalovaný v 2. rade zaviazal uspokojiť žalobcovi pohľadávky vyplývajúcu z neuhradených leasingových splátok alebo iných platieb na základe zmluvy, zmluvné pokuty a ďalšie sankcie za nesplnenie povinnosti dlžníka (žalovaného v 1. rade) vrátane dane z pridanej hodnoty, ak ich ani po písomnej výzve neuspokojí žalovaný v 1. rade. Existencia takejto výzvy zo 16.4.2021 žalovanému v 1. rade pritom bola v konaní preukázaná.

57. V súlade s názorom Krajského súdu v Prešove vyjadrenom v jeho rozsudku č. k. 7Cob/82/2022-200 zo 7.2.2023, ktorým bol súd v ďalšom konaní viazaný, súd konštatuje, že za obdobie od 29.3.2020 do 15.4.2020, počas ktorého žalovaný v 1. rade predmetné motorové vozidlo po skončení doby nájmu (28.3.2020) užíval, resp. mal ho v držbe, patrí žalobcovi ako prenajímateľovi primeraná náhrada a to podľa zásad o bezdôvodnom obohatení (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie má povahu subsidiárnu a prichádza do úvahy tam, kde nie je možné nárok odvodiť z iného právneho titulu (nález Ústavného súdu ČR z 10.3.2012 sp. zn. II. ÚS 2929/10). Podstatou bezdôvodného

obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Užívaním vozidla po zániku nájomnej zmluvy za vyššie vymedzené obdobie vzniklo na strane žalovaného v 1. rade bezdôvodné obohatenie spočívajúce v majetkovom prospechu získanom plnením žalobcu bez právneho dôvodu. Za takýto majetkový prospech má v zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobca nárok na peňažnú náhradu, nakoľko obohatenie spočívalo vo výkone oprávnenia užívať vozidlo a vydanie bezdôvodného obohatenia iným spôsobom nie je dobre možné. Pri určení výšky náhrady za vzniknuté bezdôvodné obohatenie bolo dôvodné vychádzať zo samotnej nájomnej zmluvy, podľa ktorej bola výška mesačného nájomného vozidla dohodnutá v tom čase na sumu 383,96 Eur. Pri užívaní vozidla po dobu 18 dní preto alikvotne suma náhrady za možnosť používania motorového vozidla predstavuje sumu 227,34 Eur, ktorú súd vypočítal z dennej priemernej odplaty za použitie motorového vozidla zistenej za jeden rok ($383,96 \cdot 12 / 365$), ktorá predstavuje sumu 12,63 Eur za deň. Pri tomto závere súd zohľadnil závery ustálenej judikatúry vo vzťahu k užívaniu pozemku bez nájomnej zmluvy, podľa ktorého sa výška bezdôvodného obohatenia musí odvíjať od výšky nájomného zodpovedajúceho nájomnej zmluve obvyklej v danom mieste a čase vo vzťahu k celému pozemku (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 25Cdo/845/99 z 20.3.2001). Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti - podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/92/2010 z 19.1.2012). Preto pri splatnosti náhrady za bezdôvodné obohatenie nemožno vychádzať z dojednania zmluvy, ktorá predtým zanikla, ale takúto pohľadávku veriteľa možno odvíjať od výzvy na jeho zaplatenie doručenej veriteľom dlžníkovi. V priebehu konania nebol tvrdý žiaden konkrétny deň doručenia takejto výzvy žalovanému v 1. rade, a z dokazovania ani žiadna takáto skutočnosť nevyplývala, preto súd priznal tento nárok v sume 227,34 Eur s požadovaným úrokom z omeškania 0,03 % denne v súlade s § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka až odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pohľadávky, t.j. 1.6.2021, ktorá nastala nasledujúci deň po doručení žaloby s prílohami žalovanému v 1. rade, t. j. 31.5.2021.

58. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov spojených s odobratím predmetu leasingu a nákladov na vypracovanie znaleckého posudku s poukazom na viazanosť súdu právnym názorom odvolacieho súdu je nutné konštatovať, že žalovaný v 1. rade mal možnosť odovzdať vozidlo najneskôr 14.4.2020, avšak uvedeného dňa tak žalovaný v 1. rade neurobil, ale objednal sa na odovzdanie až na termín 16.4.2020. Medzitým dňa 15.4.2020 spoločnosť MABORO spol. s r.o. predmet leasingu zadržala a odtiahla, v dôsledku čoho vyúčtovala náklady na odobratie predmetu leasingu v sume 360,- Eur s DPH. V dôsledku uvedeného vznikli teda náklady na odobratie vozidla, ako aj náklady na znalecký posudok na určenie hodnoty vozidla a stavu, v ktorom sa nachádzalo, pretože v zmysle predloženého protokolu o odobratí vozidla je zrejmé, že vozidlo bolo odobraté v pomerne zlom stave (viď zápis o znečistení a poškodení vozidla), v dôsledku čoho žalobca nechal vyhotoviť znalecký posudok na určenie výšky škody a opotrebenia vozidla a na odhad zníženej hodnoty vozidla. Z týchto dôvodov nebolo možné zotrvať na skoršom názore súdu prvej inštancie, podľa ktorého pre neplatnosť výpovede s ňou nemožno spájať dôsledky uvedené v bode 7.2.3.VZP. Rovnako nebolo možné vychádzať ani zo záveru o výkone tohto práva žalobcom v rozpore s poctivým obchodným stykom (§ 265 Obchodného zákonníka) vzhľadom na skutočnosť, že to bol sám žalobca, ktorý na predchádzajúcu žiadosť žalovaného v 1. rade z 26.3.2020 tohto sám usmernil o spôsobe splnenia tejto povinnosti odovzdaním vozidla u zmluvného partnera, ktorý v súvislosti s celoštátnymi obmedzeniami (a vyhláseným núdzovým stavom spojeným s obmedzením pohybu) v tom čase vozidlá na odovzdávanie neprijímal, ako aj na skutočnosť, že deň takejto odovzdania bol podľa tvrdení samotného žalobcu dohodnutý na 16.4.2020 (viď je ho vyjadrenie na č.l. 94). Nebolo možné ani prihliadnúť na to, že v danom čase išlo vzhľadom na v rýchlom slede prijímané a aplikované protipandemické opatrenia, obmedzujúce výkon podnikateľskej činnosti podnikateľských subjektov v takmer všetkých oblastiach hospodárstva o neprehľadnú situáciu brániacu nielen žalovanému v 1. rade predmet leasingu odovzdať, ale aj žalobcovi takýto predmet za štandardných podmienok prebrať. Rovnako nebolo možné zotrvať ani na názore, že len predloženie faktúry spoločnosti MABORO s.r.o. č. 1243/2020 zo 16.4.2020 nepostačuje na preukázanie skutočných nákladov, ktoré mali vzniknúť so správou a vymáhaním pohľadávky voči žalovanému v 1. rade, keď v konaní nebolo špecifikované a preukazované, aké boli skutočné náklady na činnosti opísané v záverečnej správe k inkasnému konaniu zo 16.4.2020, či tieto boli naozaj vykonané a či označená faktúra bola skutočne aj žalobcom uhradená, ani na názore, že v záverečnej správe označené výzvy žalovanému v 1. rade pred odovzdaním vozidla za účelom dosiahnutia splácania leasingu nie sú nevyhnutnými úkonmi, ktoré by mal žalovaný v 1. rade spravodlivo znášať s poukazom súdu na obdobné

závery vyjadrené v rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3C/173/2011 z 21.5.2020 potvrdeného vo veci samej rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/11/2020-428 z 30.11.2020). Napokon pre viazanosť súdu prvej inštancie právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove nebolo možné zotrvať ani na závere o nedôvodnosti nároku žalobcu na úhradu nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške 102,- Eur pri zistení, že zo žiadneho ustanovenia nájomnej zmluvy a VZP nevyplýva, že by v prípade zániku zmluvy uplynutím doby bol žalobca oprávnený žiadať od žalovaného v 1. rade náhradu takýchto svojich nákladov a na odmietnutí argumentácie žalobcu, že ide o štandardný postup žalobcu po odovzdaní vozidla po skončení jeho nájmu, nakoľko len zaradenie príslušnej faktúry do elektronického systému žalobcu ešte neznamená skutočný vznik nároku na náhradu týchto nákladov od žalovaného v 1. rade. V intenciách záväzného právneho názoru odvolacieho súdu ide o skutočne vynaložené náklady na strane žalobcu, na ktorých náhradu má žalobca právo.

59. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nákladov spojených so zapožičaním náhradného vozidla vo výške 151,20 Eur, je nutné s poukazom na viazanosť súdu právnym názorom odvolacieho súdu konštatovať, že faktúra č. 042-00348/20 predstavuje refakturáciu nákladov žalobcu na základe faktúry spoločnosti Europ Assistance s.r.o., Praha 4, ČR zo dňa 3.5.2019, z ktorej je zrejmé, že išlo o preúčtovanie nákladov na asistenčné služby vozidla. Na príslušnej faktúre je uvedený klient (Sv. Kozma - žalovaný v 1. rade), vozidlo, ako aj EČV vozidla. Jednalo sa o prenájom náhradného vozidla na 3 dni. Žalobca následne tento náklad v zmysle bodu 6.3.11 VZP prefakturoval žalovanému v 1. rade. Preto nemožno zotrvať na skoršom názore súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobca neopísal dostatočne konkrétnymi skutkovými tvrdeniami, za akých podmienok, z akého dôvodu a v akom čase malo byť žalovanému v 1. rade poskytnuté náhradné vozidlo, z akého dôvodu malo byť toto náhradné vozidlo poskytnuté spoločnosťou RD services s.r.o., že toto náhradné vozidlo riadne neidentifikoval, a že jeho identifikácia nevyplýva ani z následne doloženej faktúry č. FV30030835 z 3.5.2019 dodávateľa Europ Assistance s.r.o. a zmluvy o nájme dopravného prostriedku z 20.3.2019, ktorá neobsahuje ani riadne označenie zmluvných strán, predmetu nájmu, či výšky odplaty a pri mieste určenom na podpis nájomcu nie je uvedená osoba, o ktorej by bol dôkaz, že bola so žalovaným v 1. rade preukázateľne spojená. Aj v tomto prípade išlo podľa názoru odvolacieho súdu o oprávnené vynaložené náklady na strane žalobcu, preto vzhľadom na viazanosť súdu týmto právnym názorom bolo potrebné túto časť uplatneného nároku priznať.

60. Napokon pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie žalobou uplatneného úroku z omeškania súd pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu konštatuje, že v zmysle bodu 9.2. VZP, podľa ktorého ak sa nájomca dostane s platbou splátky alebo akejkoľvek inej platby do omeškania, je povinný zaplatiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, medzi stranami bol dohodnutý denný úrok z omeškania vo výške 0,03 % z dlžnej sumy bez ohľadu na to, že vo VZP je uvedené, že sa jedná o zmluvnú pokutu z omeškania. Nebolo tak možné zotrvať na skoršom názore súdu prvej inštancie, podľa ktorého z nájomnej zmluvy ani z VZP nebola zistená dohoda strán o inej zmluvne dohodnutej výške úrokov z omeškania za omeškanie so zaplatením splátok alebo iných platieb, keď bod 9.2 VZP obsahoval len dohodu o výške zmluvnej pokuty 0,03 % denne, ktorú si žalobca v konaní neuplatnil. Tento výklad súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za príliš formalistický, pretože z kontextu celého ustanovenia považoval za zjavné, že ide o dojednanie zmluvných úrokov z omeškania nad rámec zákonných úrokov z omeškania. Preto bolo žalobe vyhovieť aj čo do výšky požadovaného úroku z omeškania.

61. Vzhľadom na uvedené, súd pri zohľadnení čiastočnej právoplatnosti výroku I. rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 3Cb/39/2021-138 z 26.4.2022 v jeho vyhovujúcej časti v spojení s výrokom I. rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7Cob/82/2022-200 zo 7.2.2023, vo zvyšnej časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 997,16 Eur s príslušenstvom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 840,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške nad 9 % ročne až do výšky 0,03 % denne zo sumy 383,96 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia a zo sumy 383,96 Eur od 20.3.2020 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 0,03 % denne zo sumy 227,34 od 1.6.2021 do zaplatenia, zo sumy 151,20 Eur od 15.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 360,- Eur od 15.5.2020 do zaplatenia a zo sumy 102,- Eur od 30.6.2020 do zaplatenia a paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 160,- Eur v zmysle § 369c Obchodného zákonníka v spojení s § 2 citovaného nariadenia vlády. Keďže možnosť uplatniť žalovaný nárok ako voči žalovanému v 1. rade ako priamemu dlžníkovi, tak aj voči žalovanému v 2. rade ako ručiteľovi vyplýva z rôznych zákonných ustanovení a vzniká z rôznych právnych titulov, majú dlžník a ručiteľ v konaní a aj v záväzkovom vzťahu voči žalobcovi

postavenie samostatných spoločníkov. Preto súd vo výroku rozsudku vymedzil aj ich vzájomný vzťah tak, že plnením jedného z nich zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z nich. Žaloba bola zamietnutá v podstate len v rozsahu sumy 156,62 Eur a k nej prislúchajúcemu príslušenstvu, keď žalobca požadoval zaplatenie celej lízingovej splátky za mesiac apríl 2020, hoci užívanie vozidla po zániku nájomnej zmluvy (28.3.2020) žalovaným v 1. rade trvalo len 18 dní a len za tento čas mal žalobca nárok na náhradu za bezdôvodné obohatenie, ktoré na strane žalovaného v 1. rade vzniklo.

62. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd priznáva strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalobca bol úspešný v rozsahu 91 % (v rozsahu sumy 1 608,46 Eur) a neúspešný v rozsahu 9 % (v rozsahu sumy 156,62 Eur (čo súčasne predstavuje úspech žalovaných v 1. a 2. rade) zo žalobou uplatneného nároku v sume 1 765,08 Eur, predstavujúcej celkovú istinu bez príslušenstva. Po odrátaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaných v 1. a 2. rade súd priznal v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade samostatný nárok na zaplatenie náhrady trov konania v rozsahu tohto rozdielu, t.j. 82 %. Žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by v konaní nemala byť úspešnej strane priznaná náhrada trov súd v konaní nezistil.

63. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.